

Warszawa, dnia 12 czerwca 2024 r.

Poz. 456

**OBWIESZCZENIE
MINISTRA SPORTU I TURYSTYKI¹⁾**

z dnia 14 maja 2024 r.

**w sprawie włączenia kwalifikacji wolnorynkowej „Prowadzenie zajęć z wingfoila”
do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji**

Na podstawie art. 25 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 226 oraz z 2023 r. poz. 2005) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia informacje o włączeniu kwalifikacji wolnorynkowej „Prowadzenie zajęć z wingfoila” do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji.

Minister Sportu i Turystyki: wz. *P. Borys*

¹⁾ Minister Sportu i Turystyki kieruje działem administracji rządowej – kultura fizyczna, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Sportu i Turystyki (Dz. U. poz. 2722).

INFORMACJE O WŁĄCZENIU KWALIFIKACJI WOLNORYNKOWEJ „PROWADZENIE ZAJĘĆ Z WINGFOILA” DO ZINTEGROWANEGO SYSTEMU KWALIFIKACJI

1. Nazwa kwalifikacji wolnorynkowej

Prowadzenie zajęć z wingfoila

2. Poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji przypisany do kwalifikacji wolnorynkowej oraz odniesienie do poziomu Sektorowej Ramy Kwalifikacji

3 poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji (PRK), 3 poziom Sektorowej Ramy Kwalifikacji w sektorze sport

3. Efekty uczenia się wymagane dla kwalifikacji wolnorynkowej

Osoba posiadająca kwalifikację jest przygotowana do samodzielnego planowania, organizowania, realizowania i monitorowania zajęć z wingfoila. Prezentuje umiejętności płynące na desce wingfoilowej, wykonując poprawnie technicznie ewolucje, zgodnie z zasadami bezpieczeństwa. Przygotowuje konspekty zajęć, dobierając ćwiczenia do tematu zajęć i poziomu umiejętności kursantów oraz uwzględniając zmienność warunków atmosferycznych. Demonstruje i objasnia ćwiczenia, nauczając zgodnie z zasadami bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, stosując zasady teorii i metoduki sportu dla wszystkich oraz wykorzystując narzędzia komunikacji i motywacji. Nadzoruje technikę i sposób wykonywania ćwiczeń przez kursantów. Wykorzystuje jednostkę assekuracyjną z silnikiem niewymagającym dodatkowych uprawnień do prowadzenia asekuracji, szkoleń oraz akcji ratunkowej. W trakcie wykonywania zadań zawodowych realizuje działania edukacyjno-informacyjne oraz promuje aktywność fizyczną przez własną postawę. Osoba posiadająca kwalifikację ponosi odpowiedzialność za jakość i bezpieczeństwo realizowanych zajęć.

Zestaw 1. Podstawy teoretyczne wingfoila

Poszczególne efekty uczenia się	Kryteria weryfikacji ich osiągnięcia
Charakteryzuje wingfoil jako formę rekreacji i dyscyplinę sportu	<ul style="list-style-type: none">– omawia historię i odmiany wingfoila,– wymienia i opisuje główne odmiany/style wingfoila,– omawia budowę winga,– charakteryzuje podstawowe rodzaje sprzętu, zasady jego doboru, ustawienia i konserwacji,– wymienia wskazania i przeciwwskazania do uczestnictwa w poszczególnych odmianach wingfoila,– wskazuje podobieństwa z kitesurfingiem i windsurfingiem.
Charakteryzuje strukturę dyscypliny	<ul style="list-style-type: none">– opisuje aktualną strukturę organizacyjną wingfoila w Polsce,– opisuje obowiązujący system szkolenia i nabycia kwalifikacji z wingfoila w Polsce.

Zestaw 2. Podstawy planowania i realizacji zajęć z wingfoila	
Poszczególne efekty uczenia się	Kryteria weryfikacji ich osiągnięcia
Charakteryzuje zasady teorii i metodykę planowania zajęć z wingfoila	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje obszar zawodowy instruktora sportu dla wszystkich, – omawia komponenty zajęć (treść, intensywność, objętość, częstotliwość) oraz uzasadnia ich dobór do różnorodnych potrzeb, możliwości i zainteresowań kursantów, jak również innych warunków (np. pogodowych, infrastruktury), – charakteryzuje strukturę zajęć oraz rozróżnia cele i zadania dla ich poszczególnych części, – omawia metody stosowane w realizacji zajęć w sporcie (np. metody nauczania ruchu, metody prowadzenia zajęć sportowych), – charakteryzuje środki stosowane w sporcie (m.in. ćwiczenia, środki metodyczne, w tym nowości technologiczne wspierające uczestnictwo w sporcie), – identyfikuje sekwencję pozycja – ruch – siła człowieka i skrywdla występujące w czasie uprawiania wingfoila, – identyfikuje zmiany zachodzące w układach człowieka pod wpływem wysiłku fizycznego, w szczególności w układzie krajenniowo-oddechowym, – omawia krzywą intensywności zajęć, – opisuje podstawowe pojęcia i procesy z zakresu fizjologii wysiłku fizycznego człowieka, – wyjaśnia potrzebę stosowania zasad etycznych przy wykonywaniu zadań instruktora wingfoila.
Omawia zagadnienia psychospołeczne dotyczące uczestnictwa w zajęciach z wingfoila	<ul style="list-style-type: none"> – omawia niezbędne elementy wstępnego wywiadu z kursantami zajęć przed ich rozpoczęciem, – wymienia rodzaje informacji, które należy uzyskiwać od kursantów w trakcie realizacji zajęć, m.in. samopoczucie w trakcie realizacji zajęć, opinie o zajęciach, – wymienia korzyści z uczestnictwa w zajęciach w kontekście psychospołecznego funkcjonowania człowieka, – omawia wpływ cech indywidualnych (poziom lęku, impulsywność, zapotrzebowanie na stimulację) na wybrane kategorie ćwiczeń.
Omawia zasady bezpieczeństwa i ochrony zdrowia w prowadzeniu zajęć z wingfoila	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia przeciwwskazania do uczestnictwa w zajęciach, – wymienia najczęściej występujące urazy i zagrożenia specyficzne dla uczestnictwa w różnych formach wingfoila, – wymienia sposoby prawidłowego zabezpieczania kursantów przed urazami i wypadkami (np. kask, kamizelka, rożgrzewka), – omawia problematykę stosowania używek i środków dopingujących, suplementacji w sporcie oraz prowadzenia zdrowego trybu życia, – identyfikuje zagrożenia dla zdrowia i życia kursantów zajęć wynikające z niewłaściwego wykorzystania przestrzeni i sprzętu, a także niewłaściwego prowadzenia zajęć (np. doboru intensywności i trudności ćwiczeń), – wymienia zasady profilaktyki związanej z warunkami atmosferycznymi, – omawia zakres odpowiedzialności prawnej instruktora sportu dla wszystkich, – omawia zasady zabezpieczania szkoły nauki wingfoila, – wymienia elementy wyposażenia instruktora, które mają wpływ na bezpieczeństwo prowadzenia zajęć.

Zestaw 3. Planowanie zajęć z wingfoila	
Pozycyjne efekty uczenia się	Kryteria weryfikacji ich osiągnięcia
Dostosowuje plan zajęć do umiejętności kursantów oraz warunków atmosferycznych	<ul style="list-style-type: none"> – omawia założenia szkolenia osób poczynających w uprawianiu wingfoila, – ocenia poziom umiejętności kursantów na podstawie przeprowadzonego wywiadu (cele, doświadczenie, sprawność motoryczna), – przy stosowaniu plan zajęć do umiejętności kursantów i warunków atmosferycznych.
Przygotowuje konspekt zajęć z wingfoila	<ul style="list-style-type: none"> – dobiera sprzęt, miejsce i ćwiczenia, uwzględniając rodzaj akwenu, możliwości kursantów oraz warunki meteorologiczne (m.in. rodzaj, sile i kierunek wiatru, zmienność pogody), – planuje przebieg zajęć, uwzględniając elementy takie, jak: treści zajęć, dozowanie ćwiczeń, chronologia ćwiczeń, wykorzystanie miejsca ćwiczeń, ustawnienie kursantów zajęć, – zapisuje ćwiczenia według schematu: nazwa ćwiczenia, opis pozycji wyjściowej, przebieg ruchu, z zachowaniem konsekwencji w stosowanej terminologii, – zapewnia kursantowi czas do samooceny.

Zestaw 4. Organizowanie i realizowanie zajęć z wingfoila	
Pozycyjne efekty uczenia się	Kryteria weryfikacji ich osiągnięcia
Nadzoruje bezpieczny przebieg zajęć z wingfoila	<ul style="list-style-type: none"> – monitoruje samopoczucie kursantów zajęć, uwzględniając posiadane informacje dotyczące ich stanu zdrowia, – monitoruje intensywność ćwiczeń i w zależności od potrzeb modyfikuje ich intensywność, – monitoruje technikę wykonywania ćwiczeń i w razie potrzeby reaguje, stosując komentarz zmiany stopnia trudności lub zmieniając ćwiczenie, – kontroluje zajęcia, stosując zasadę bezpiecznego dystansu w wyznaczonej strefie, właściwą liczbę powtórzeń ćwiczeń, znaki i sygnały, oraz nadzoruje bezpieczne korzystanie ze sprzętu w czasie zajęć, – reaguje w sytuacjach niebezpiecznych.
Naucza reagowania w sytuacjach awaryjnych	<ul style="list-style-type: none"> – omawia zagrożenia występujące na spocie (m.in. rafy, fływy, sieci, prądy, zwierzęta, inni użytkownicy akwenów, miejsce, warunki pogodowe i ich nagle zmiany, przeszkoły), – demonstruje akcję „self-rescue”, – demonstruje na kolanaach pchnięcie na desce z wingiem nad głową, – demonstruje sposoby awaryjnego zwinięcia sprzętu, – demonstruje awaryjne odpięcie leasha.
Omawia sposoby konserwacji sprzętu	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia najczęstsze usterki sprzętu, – opisuje sposoby sprawdzania systemów bezpieczeństwa, – omawia sposoby trymowania hydrofoila (ustawienia pozycji masztu hydroskrzyda),

	<ul style="list-style-type: none"> – omawia procedury zabezpieczania sprzętu na brzegu oraz składania (zwijania) sprzętu, – omawia sposoby samodzielnego naprawiania skrzydła, – wskazuje sytuacje, w których sprzęt wymaga profesjonalnej naprawy.
Organizuje zajęcia z wingfoila	<ul style="list-style-type: none"> – ocenia warunki meteorologiczne oraz przeprowadzenia zajęć, – przygotowuje miejsce do prowadzenia zajęć, uwzględniając możliwości kursantów, – ocenia stopień zabezpieczenia miejsca zajęć (flagi, boje, jednostka asekuracyjna), – dopasowuje sprzęt do wagi, wzrostu i umiejętności kursantów, uwzględniając warunki atmosferyczne, – sprawdza stan techniczny i higieniczny sprzętu niezbędnego do przeprowadzenia zajęć, – sprawdza stan utrzymania systemów bezpieczeństwa – leasha do deski i winga, – sprawdza przygotowanie kursantów do zajęć (m.in. pyta o samopoczucie, sprawdza strój kursantów), – ustawia się względem grupy, umożliwiając wszystkim kursantom dobrą widoczność prezentowanych ćwiczeń, – egzekwuje prawidłowe ustawienie kursantów podczas zajęć.
Prowadzi ćwiczenia z wingfoila, stosując zasady teorii i metodyki	<ul style="list-style-type: none"> – przeprowadza ćwiczenia rozgrzewkowe, – demonstruje i objasnia kursantom sposób wykonywania ćwiczeń, – instruuje kursantów werbalnie i niewerbalnie za pomocą gestów oraz pracy ciała, postugując się uniwersalnym systemem znaków, pyta kursantów o ich odczucia, – podaje kursantom wskazówki, żeby poprawić efekt ćwiczenia, – wprowadza kolejne ćwiczenie po właściwym wykonaniu ćwiczenia poprzedniego, – wyjaśnia/demonstruje zasady poruszania się z wingiem pieszo (trzymanie winga, chodzenie z wingiem, nauka zwrotów podczas chodzenia), – prowadzi instruktaż pływania na desce wypornościowej: pływanie na kolanach, pływanie na stojaco, zwroty – rufa i sztag, – prowadzi instruktaż startowania winga z wody za ucho, – prowadzi instruktaż odwracania winga (skrzydła) z pozycji odwrotnej winga do pozycji startowej winga (pozycja odwrócona winga – gdy uchwyty (miejsca, za które trzyma się winga na halsie – raczki lub bom) są skierowane w górę / pozycja startowa – gdy uchwyty (miejsca, za które trzyma się winga na halsie – raczki lub bom) są skierowane w dół), – prowadzi instruktaż pływania na desce wypornościowej z hydrofoilem (waga kandydata na kursanta plus 40 litrów wyporności) w zakresie: <ul style="list-style-type: none"> a) teorii lewitacji, pływania na desce wingfoilowej, b) startu na desce wingfoilowej ze skrzydłem i wejścia w lewitację, c) płynięcia w jedną stronę, wejścia w lewitację, d) pływania w lewitacji, e) kontrolowania wysokości lewitacji, f) kontrolowania wygaszania lewitacji, g) zmiany stóp, pływanie na halsie, z heelside na toeside bez lewitacji, h) zmiany stóp, pływanie na halsie, z toeside na heelside bez lewitacji,

	<p>i) zwrotu przez rufę (zwrot z wiatrem) do pozycji toeside (pozycja odwrócona – palce stóp skierowane pod wiatr), manewr zaczynamy, płynąc w pozycji normalnej heelside – pięty skierowane pod wiatr,</p> <p>j) zwrotu przez rufę (zwrot z wiatrem) do pozycji heelside (pozycja naturalna – pięty skierowane pod wiatr), manewr zaczynamy, płynąc w pozycji odwróconej – toeside – palce stóp skierowane pod wiatr,</p> <p>k) zwrotu przez rufę (zwrot z wiatrem) do pozycji toeside (pozycja odwrócona – palce stóp skierowane pod wiatr), a następnie zmiany ustawienia pozycji ciała do pozycji naturalnej heelside (przy zmianie nog można wygasić levitację),</p> <p>l) zwrotu przez sztag (zwrot na wiatr) do pozycji heelside (pozycja naturalna – pięty skierowane pod wiatr), manewr zaczynamy, płynąc w pozycji odwróconej – toeside – palce stóp skierowane pod wiatr,</p> <p>l) zwrotu przez sztag (zwrot na wiatr) do pozycji toeside (pozycja odwrócona – palce stóp skierowane pod wiatr), manewr zaczynamy, płynąc w pozycji naturalnej – heelside – pięty stóp skierowane pod wiatr,</p> <p>m) zwrotu przez sztag (zwrot na wiatr) do pozycji toeside (pozycja odwrócona – palce stóp skierowane pod wiatr), a następnie zmiany ustawienia pozycji ciała do pozycji naturalnej heelside (przy zmianie nog można wygasić levitację),</p> <p>n) zmiany stóp, płynąc na halsie, z heelside na toeside w levitacji,</p> <p>o) zmiany stóp, płynąc na halsie, z toeside na heelside w levitacji (zwroty i, j mają być wykonane w levitacji, zwroty k, l, t, m, n, o – można wygasić levitację).</p>	
Pływa na desce wypornościowej z hydrofolem (hydroskrzydłem)	<ul style="list-style-type: none"> – przepływa wплав minimum 50 m, – przepływa pod lustrem wody przy najmniej 5 m, – przepina się skrzydłem, – porusza się na brzegu, sterując skrzydłem i kontrolując moc, – pływa na kolanaach w linii wiatru, na prawym i lewym halsie, – wykonuje ćwiczenia wchodzenia na deskę na kolanaach, a następnie wstawania, – wykonuje poprawny start na desce w obu kierunkach, – przyjmuje poprawną pozycję podczas pływania, – wykazuje się umiejętnością stałego, bezproblemowego pływania na wiatr, – wykonuje zwroty, – pływa frontside i toeside, – kontroluje prędkość i tor jazdy podczas pływania w levitacji. 	
Wykorzystuje jednostkę asekuracyjną z silnikiem niewymagającym dodatkowych uprawnień do prowadzenia asekuracji, szkoleń oraz akcji ratunkowej	<ul style="list-style-type: none"> – prowadzi jednostkę asekuracyjną, – przed użyciem jednostki asekuracyjnej sprawdza jej wyposażenie oraz stan techniczny, – przed wejściem kursanta do wody ustala awaryjne sygnały ostrzegawcze (flaga, gwizdek, sygnały wizualne) oraz znaczenie tych sygnałów, – zachowuje bezpieczną odległość pomiędzy lodzią a kursantem, – kontroluje na bieżąco bezpieczeństwo kursanta w wyznaczonej strefie. 	

Wykorzystuje narzędzia komunikacji i motywacji	<ul style="list-style-type: none"> – wita i żegna uczestników zajęć, – nawiązuje bezpośredni kontakt wzrokowy z kursantami, – informuje o postępach w wykonywaniu ćwiczeń, – zadaje pytania kursantom i zachęca ich do zadawania pytań, – mobilizuje do wysiłku fizycznego, m.in. stosuje zachęty słowne, pochwały, zmiany intonacji głosu oraz podkreśla korzyści wynikające z ćwiczeń, – podsumowuje zajęcia, podkreśla realizowane cele oraz motywuje do udziału w kolejnych zajęciach.
--	--

Zestaw 5. Promowanie zdrowego stylu życia przez aktywność fizyczną

Poszczególne efekty uczenia się	Kryteria weryfikacji ich osiągnięcia
Promuje aktywność fizyczną poprzez własną postawę	<ul style="list-style-type: none"> – omawia poziom przygotowania motorycznego niezbędnego do wykonania wzorcowych technik ćwiczeń w toku zajęć, – omawia przykłady działań promujących aktywność fizyczną.
Realizuje działania edukacyjno-informacyjne w trakcie zajęć	<ul style="list-style-type: none"> – przekazuje informacje o prozdrowotnym celu aktywności fizycznej i korzyściach dla zdrowia wynikających z regularnego uczestnictwa w zajęciach, – przekazuje informacje dotyczące uczestnictwa w aktywności fizycznej (np. na temat bezpieczeństwa, zalecanego wyposażenia).

4. Ramowe wymagania dotyczące metod przeprowadzających validację oraz warunków organizacyjnych i materiałnych niezbędnych do prawidłowego przeprowadzania validacji

1. Etap weryfikacji

1.1. Metody:

- test teoretyczny,
- rozmowa z komisją walidacyjną (zwaną dalej „komisją”),
- obserwacja w warunkach symulowanych lub rzeczywistych,
- analiza dowodów i deklaracji.

Weryfikacja składa się z dwóch części: teoretycznej i praktycznej.

Część teoretyczna służy weryfikacji wiedzy z zakresu obsługi i doboru sprzętu, bezpieczeństwa, wyboru akwenu, znajomości założen szkolenia osób początkujących, podstaw meteorologii (instytucja certyfikująca musi przygotować kilka zdjęć różnych zmieniających się warunków pogodowych na akwenie), metodyki nauczania wingfoila. Wiedza ma być weryfikowana w trakcie testu teoretycznego i rozmowy z komisją.

Część praktyczna ma na celu weryfikację umiejętności pływania na desce, obsługi sprzętu stosowanego w nauczaniu wingfoila, stosowania metod self-rescue oraz umiejętności związanych z planowaniem i prowadzeniem zajęć.

W części praktycznej stosuje się metodę obserwacji w warunkach symulowanych lub rzeczywistych połączoną z wywiadem swobodnym. Dopuszcza się stosowanie analizy dowodów i deklaracji.

Jesli w trakcie przeprowadzania weryfikacji warunki pogodowe nie pozwalają na weryfikację umiejętności „Pływa na desce wypornościowej z hydrofoilem (hydroskrzydlem)”, wówczas dopuszcza się potwierdzenie tej umiejętności na podstawie filmów przedstawionych przez osobę przystępującą do validacji. Na pierwszym filmie – maksimum 2-minutowym (jedno ujęcie) – muszą być widoczne twarz i sylwetka w pierwszym ujęciu. W trakcie pływania wykonywane są: ćwiczenia przygotowujące do startu na desce z hydroskrzydłem o długości masztu powyżej 50 cm na obydwiu halsach (widoczna deska w lewitacji i skrzydło w czasie ćwiczeń), dwa zwroty z wiatrem na przeciwnych halsach i z kontynuacją pływania na switchu. Na pierwszym planie nie mogą być widoczne inne osoby utrudniające identyfikację wykonywanych manewrów. Na początku nagrania osoba przystępująca do validacji musi stać obok kamerzysty. Na drugim filmie – maksimum 2-minutowym (jedno ujęcie) – muszą być widoczne twarz i sylwetka w pierwszym ujęciu. Osoba przystępująca do validacji musi pływać na kolanaach na desce wypornościowej na obu halsach, wykonać minimum dwa zwroty na przeciwnych halsach. Na początku nagrania osoba przystępująca do validacji musi stać obok kamerzysty, a pod koniec filmu musi znajdować się po stronie nawietrznej kamerzysty. Jakość nagrani musi gwarantować możliwość identyfikacji kandydata i weryfikacji wykonanych manewrów. Instytucja certyfikująca musi zamieścić na swojej stronie internetowej wzorcowe filmy.

Warunkiem przystąpienia do części praktycznej jest zaliczenie części teoretycznej. Część praktyczna musi nastąpić bezpośrednio po części teoretycznej. Uznanie osiągnięcia wszystkich efektów uczenia się wskazanych dla kwalifikacji może nastąpić na podstawie analizy dowodów. Dowodem na osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się jest licencja instruktora wingfoila Polskiego Związku Kiteboardingu wydana nie później niż trzy lata przed przystąpieniem kandydata do validacji. Część lub całość efektów uczenia się może być potwierdzona innymi dowodami uznanymi przez instytucję certyfikującą.

1.2. **Zasoby kadrowe**

Weryfikację przeprowadza komisja. W skład komisji wchodzą 3 osoby, w tym przewodniczący komisji. Pierwszy członek komisji (przewodniczący komisji) musi spełniać następujące warunki:

- jest nauczycielem akademickim lub osobą posiadającą kwalifikację pełną z minimum 7 poziomem PRK, z 3-letnim stażem dydaktycznym w ostatnich 5 latach (w tym dotyczącym egzaminowania),
- posiada co najmniej 5-letnie doświadczenie w pracy dydaktycznej (w tym dotyczącej egzaminowania) w zakresie szkolenia instruktorów i trenerów sportów deskowych,
- jest autorem lub współautorem minimum 1 opublikowanego programu szkolenia w sporcie deskowym.

Drugi i trzeci członek komisji muszą spełniać następujące warunki:

- posiadają minimum 8-letnie doświadczenie w zakresie prowadzenia szkoleń grupowych w wingfoili lub dyscyplinie pokrewnej (takiej jak: kiteboarding, windsurfing),
- posiadają minimum 5-letnie doświadczenie w organizowaniu pracy instruktorów wingfoila lub dyscypliny pokrewnej (takiej jak: kiteboarding, windsurfing),
- mają udokumentowane minimum 3-letnie doświadczenie w prowadzeniu lub asystowaniu kursów na instruktorów wingfoila lub dyscypliny pokrewnej (takiej jak: kiteboarding, windsurfing),

- są autorami lub współautorami minimum 1 opublikowanego programu szkolenia w wingfoili lub dyscyplinie pokrewnej (takiej jak: kiteboarding, windsurfing).

Co najmniej jeden z członków komisji posiada udokumentowane doświadczenie w zakresie działań związanych z wdrażaniem Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji.

1.3. **Warunki organizacyjne i materiałne**

Do przeprowadzenia etapu teoretycznego niezbędne są:

- sala, której organizacja musi umożliwić każdej osobie przystępującej do validacji samodzielna pracę,
- komputer z dostępem do Internetu,
- tablica whiteboard – duża.

Do przeprowadzenia etapu praktycznego weryfikacji instytucja certyfikująca musi zapewnić:

- dostęp do akwenu minimum 400 m × 250 m,
- kursantów, minimalna liczba: 1 kursant na 3 osoby przystępujące do validacji,

- łódź motorową lub ponton typu „Rib”,
- skrzynia w rozmiarach: do 3 m², od 3 m² do 5 m² i powyżej 5 m²,
- deski do pływania wypornościowego min. 145 l,
- deski do pływania w lewitacji do 125 l,
- skrzynia i maszty umożliwiające lewitację na akwenie validacyjnym,
- pianki, kapoki, trapezy, kaski,
- flagi i boje do oznaczenia akwenu.

Sprzęt wingfoilowy nie może być starszy niż 2-ltmi.

Instytucja prowadząca validację musi zapewnić bezstronną i niezależną procedurę odwoławczą, w ramach której osoby uczestniczące w procesie validacji i certyfikacji mają możliwość odwołania się od decyzji dotyczących przebiegu validacji, w szczególności decyzji kończącej validację. W przypadku negatywnego wyniku validacji instytucja prowadząca validację jest zobowiązana przedstawić uzasadnienie decyzji.

2. Etapy identyfikowania i dokumentowania

Nie określa się wymagań do tych etapów.

5. Warunki, jakie musi spełniać osoba przystępująca do validacji

Do validacji może przystąpić osoba, która:

- ukończyła 18 lat,
- przedstawi oświadczenie o braku przeciwskazań zdrowotnych do uprawiania sportów wodnych,
- przedstawi oświadczenie o niekaralności związanej z wykonywaniem działalności zawodowej w obszarze objętym kwalifikacją,
- posiada aktualną polisę OC i NNW na czas trwania validacji,
- legitymuje się poświadczaniem kursu pierwszej pomocy w ostatnich 3 latach poprzedzających validację.

Kurs musi obejmować:

- a) kurs pierwszej pomocy z opatrzywaniem i zabezpieczaniem poszkodowanego w warunkach akwenów wodnych,
- b) reagowanie w przypadku omdlenia, napadu drgawkowego, złamania, zranienia, resuscytację krajeniowo-oddechową w warunkach morskich,
- c) transport poszkodowanego do brzegu,
- d) prawidłowe wzywanie służb ratownictwa wodnego,
- e) wiedzę związaną z aspektami prawnymi dotyczącymi postępowania z osobami poszkodowanymi w wieku od 0 do 18 lat,
- f) zagadnienia dotyczące procedur SAR (Search and Rescue) związane z koordynacją ratownictwa wodnego. Procedury SAR obejmują:
 - współprace z wyżej wymienionymi służbami,
 - stosowanie kanałów ratunkowych i numerów ratunkowych używanych nad wodą,
 - używanie środków pirotechnicznych,
 - stosowanie sygnałów dźwiękowych i świetlnych na wodzie,
 - sposoby zachowywania się osób poszkodowanej przed wydobywaniem z wody.

6. Inne, poza pozytywnym wynikiem validacji, warunki uzyskania kwalifikacji wolnorynkowej

Brak innych, poza pozytywnym wynikiem validacji, warunków uzyskania kwalifikacji wolnorynkowej.

7. Okres ważności certyfikatu kwalifikacji wolnorynkowej oraz warunki przedłużenia ważności

Certyfikat jest ważny 3 lata. Warunkiem przedłużenia certyfikatu jest przeszkolenie minimum 10 osób rocznie (nieprzerwanie przez 3 lata) w wingfoilu, udokumentowane zaświadczeniem wydanym przez szkoły prowadzące szkolenia wingfoila, w których osoba walidowana realizowała szkolenia oraz zaliczenie zestawów efektów uczenia się 1 „Podstawy teoretyczne wingfoila” i 2 „Podstawy planowania i realizacji zajęć z wingfoila”.

8. Dodatkowe warunki, które muszą spełniać podmioty ubiegające się o uprawnienie do certyfikowania na podstawie art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji

Brak dodatkowych warunków, które muszą spełniać podmioty ubiegające się o uprawnienie do certyfikowania na podstawie art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji.

9. Termin dokonywania przeglądu kwalifikacji, z uwzględnieniem terminu, o którym mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji

Nie rzadziej niż raz na 10 lat